

ikke tog det saa skarpt, da man gav Loven af 22de December 1850, men fandt med Rette, at, hvis Færverne skulde have nogen Nytte af Repræsentationen, maatte de have baade en Folkethingsmand og en Landstingsmand, men det seer dog forunderligt ud at staae foransorte Bestemmelse fast og ikke benytte Leiligheden til at gjøre Forandringer deri, da det dog aabenbart staaer i Strid med det, der er bestemt i Loven af 22de December 1850.

Endnu skal jeg gjøre en Bemærkning ved Lit. d., hvorefter der af Landstingsmændene kun kunne vælges $\frac{1}{4}$ udenfor Kredsene. Hvorvidt dette maaskee i og for sig kan være hensigtsmæssigt, skal jeg lade staae ved sit Værd, men det har dog den forunderlige Virkning, at somme Landstingskredse faae saagodtsom ingen Udgang og andre en forholdsmæssig altfor lille Udgang, hvilket meget godt kunde have været anderledes, naar man ikke havde holdt sig saa strengt til Antallet 4. Der er saaledes flere af Landstingskredsene, navnlig Bornholms, Maribos, saavel som ogsaa den 11te Landstingskreds, der bestaaer af en Deel af Ribe Amt og Stykker af andre Amter, som kun have tre Landstingsmænd at vælge, og som følge deraf ere bundne aldeles til deres Kreds, og ligeledes er Fyens Stift, der bestaaer af Odense og Svendborg Amter, og som vælger 7 Landstingsmænd, kun berettiget til af dette Antal at vælge een udenfor Kredsen. Deri synes at være en Ulighed, som meget godt kunde afhjælpes ved andre Bestemmelser, og det synes ogsaa at kunne afgive en, om end mere underordnet, Grund for at give Udgang til Forandring i Grundlovens Valgregler. Det foreliggende Grundlovsudkast gaar imidlertid ingenlunde ud paa at gjøre nogen Forandring i Valgloven; hvis Udkastet blev antaget, saaledes som det er forelagt, vilde Valgloven blive aldeles den samme, som den er, kun at man i Fremtiden vilde kunne forandre den ved Lov, uden at man behøvede at iagttage alle de Former, som udkræves til at gjøre Grundlovsforandringer. — Jeg skal endnu nævne en Omstændighed, som jeg ikke erindrede paa sit Sted at gjøre Bemærkning om, nemlig den, at man ved Valg til Folkethinget skal være forpligtet til at stille sig. Hvorvidt dette er hensigtsmæs-

sigt, er Noget, som vistnok er meget tvivlsomt. Under Forhandlingerne om Valgloven var der en betydelig Kamp, som sigtede til at indskrænke denne Bestemmelse, men paa en Maade, som ikke ganske bestod med hvad der var Grundlovens Hensigt, og end ydermere er der nylig i Folkethinget forelagt et Udkast til en Forandring i Valgloven, hvorefter denne Stillingsforpligtelse vil saagodtsom blive til Intet. Men, skal en Bestemmelse derom blive staaende i Grundloven, vil den jo blive forbindende. Der blev ogsaa under de Forhandlinger om Valgloven, som i sin Tid bleve førte i den tidnævnte Rigsforsamling, yttret saare mange Tvivl om Stillingshensigtsmæssighed, men man holdt sig dengang til, at Grundloven allerede var vedtagen; derimod gif det igjennem, at denne Stillingsforpligtelse blev meget modificeret og lempet, hvilket dog kun skete med en temmelig lille Majoritet, fordi Mange ansøgte, at det ikke var overensstemmende med Grundloven; det synes ogsaa at være af de Ting, der bør forandres. Naar man har valgt den Udvei ved at forelægge Udkastet til Grundloven ikke i selve Grundloven at forandre Valgsystemet, men blot skaffe sig større Frihed i Fremtiden, saa er det skeet, fordi man paa den ene Side ansaae det for at være hensigtsmæssigt og nødvendigt at lette Leilighed til nogen Forandring i Valgloven, men paa den anden Side ansaae det for uhenigtsmæssigt at gjøre Spørgsmaalet om et nyt Valgsystem til Gjenstand for Discussion under Grundlovens Behandling. At Forandringer kunne ønskes, er Noget, hvorom man vel kunde antage, at der kunde tilveiebringes Stemmefleerhed; men, naar der skulde skee Forandring, saa vilde der blive uhyre mange Spørgsmaal om, hvilke disse Forandringer skulde være; og at bringe den hele Masse af tvivlsomme Spørgsmaal, som derved vilde opstaae, ind i Udkastet til en ny Grundlov, var aldeles uflogt, deels, fordi man maatte ønske, at denne Grundlov dog saa hurtigt som muligt kunde komme istand, deels, fordi det næsten ikke var til at tænke, at en Lov, der skulde passere tre forskjellige Rigsdage, og det tre Rigsdage, hvoriblandt een skulde være valgt ifølge nye Valg, skulde kunne passere dem saaledes, at der blev fuldkommen Overensstemmelse derom,